

Sygn. akt II K 542/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Zmysłowska-Sołowiej

Protokolant: Magdalena Buczyńska

w obecności oskarżyciela Prokuratora Małgorzaty Horoszko-Chojnackiej

po rozpoznaniu dnia 17.01.2018r, 13.02.2018r, 08.03.2018r. 30.03.2018r, 08.05.2018r. 08.06.2018r. 06.09.2018r. 08.10.2018r. 20.11.2018r. 19 .12.2018 i 02.01.2019 roku na rozprawie w Legionowie sprawy :

D. S. s. W. i U. zd. Ż. urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że :

1. W okresie od 17 września 2012 roku do 1 lipca 2015 roku w nieustalonym miejscu nabył od nieustalonej osoby za kwotę nie mniejszą niż 79420 złotych samochód osobowy marki B. o nr VIN (...) mając świadomość że został on uzyskany w wyniku popełnienia czynu zabronionego, działając w ten sposób na szkodę właściciela rzeczzonego auta A. K. tj. o czyn z art. 291§1 k.k.
2. W okresie od 20 listopada 2014 roku do 3 września 2015 roku w nieustalonym miejscu nabył od nieustalonej osoby za kwotę nie mniejszą niż 79420 złotych samochód osobowy marki T. (...) o nr (...) mając świadomość, że został on uzyskany w wyniku popełnienia czynu zabronionego działając w ten sposób na szkodę właściciela rzeczzonego auta Ł. J. tj. o czyn z art. 291§1 k.k.
3. W dniu 2 marca 2013 roku wyłudził poświadczenie nieprawdy poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej z ramienia Starostwa Powiatowego w L. do dokumentu dotyczącego rejestracji uzyskanego za pomocą czynu zabronionego samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...). o czyn z art. 272 k.k.
4. W dniu 6 listopada 2014 roku wyłudził poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej z ramienia Starostwa Powiatowego w L. do wydania dokumentu dotyczącego rejestracji uzyskanego za pomocą czynu zabronionego samochodu osobowego marki B. o nr (...). czyn z art. 272 k.k.

orzeka:

1. Oskarżonego **D. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu w pkt 1 -4 a/o czynów;
2. Na podstawie art. 632 ust. 2 k.p.k. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyroku SR w Legionowie z dnia 29.05.2012r. Sygn. akt II K 542/17

Na podstawie całokształtu ujawnionych okoliczności, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26 sierpnia 2014 roku oskarżony D. S. kupił w drodze sprzedaży internetowej samochód marki B. (...) d kombi od B. M. za kwotę 19.000 euro. Umowę sprzedaży sporządzono w D. na terenie Niemiec. Po przetłumaczeniu

otrzymanych dokumentów samochodu oskarżony zgłosił do ewidencji Starostwa Powiatowego w L. i dokonał rejestracji kupionego samochodu B. (...) w dniu 06 listopada 2014 roku.

W dniu 20 lutego 2015 roku oskarżony D. S. nabył w drodze sprzedaży internetowej samochód marki T. (...) od S. L. za kwotę 19.000 euro. Umowę sprzedaży sporządzono w O. na terenie Niemiec. Po przetłumaczeniu otrzymanych dokumentów samochodu oskarżony zgłosił do ewidencji Starostwa Powiatowego w L. i dokonał rejestracji kupionego samochodu T. w dniu 02 marca 2015 roku. Oskarżony otrzymał kartę pojazdu z nr VIN (...) i dowód rejestracyjny nr (...).

Samochody oskarżonego przechodziły w Polsce coroczne badania techniczne oraz były sprawdzane w systemie (...) w Wojewódzkiej (...) w J. gdzie badali je diagności D. K. i B. L. (1).

W dniu 3 września 2015 roku oskarżony sprzedał samochód marki T. (...) nr rej. (...) spółce (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. za kwotę 80.000 złotych. Samochód przed sprzedażą został dodatkowo sprawdzony pod względem legalności pochodzenia i technicznie przez pracowników spółki (...) Spółka z o.o.

W dniu 01.07.2015 roku zatrzymano samochód marki B. (...). Po badaniach mechoskopijnych w Komendzie Stołecznej Policji ustalono, że numer nadwozia VIN o treści (...) samochodu osobowego marki B. (...) NR REJ. (...) został sfalszowany przez podrobienie.

Po zatrzymaniu samochodu T. (...) ustalono, że numer nadwozia VIN o treści (...) samochodu został sfalszowany przez podrobienie

Oskarżony D. S. ma 50 lat, posiada wykształcenie podstawowe, nie posiada wyuczonego zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych oraz utrzymuje go żona, nie posiada majątku, nie był wcześniej karany, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie :

Częściowo wyjaśnień oskarżonego D. S. (k.318-319, 827),

Zeznań świadków D. K. (k.619-620, 790-791), B. L. (1) (k.623-624, 790-79), A. O. (k.827), A. J. (k.79-80) oraz następujących dowodów;

k. 1-2 notatka urzędowa,

k. 3-6 protokół zatrzymania rzeczy,

k. 9-10, 255-257 protokół oględzin rzeczy,

k. 12-13, 247, 718-722 dokumentacja fotograficzna,

k. 17 kserokopia stanu technicznego pojazdu,

k. 36 kserokopia wniosku o rejestrację pojazdu,

k. 37-39 deklaracja VAT 25,

k. 40 kserokopia oświadczenia,

k. 41 kserokopia pokwitowania złożenia deklaracji,

k. 42 kserokopia zaświadczenia o badaniu technicznym,

k. 43-65, 82-103, 175-192, 207-215, 239-242, 243-251, 287, 332-335, 357-600, 632-634 kserokopia dokumentacji pojazdu,

k. 106-108 protokół zatrzymania rzeczy,

k. 109-110 protokół oględzin rzeczy,

k. 111 karta pojazdu i dowód rejestracyjny,

k. 112 umowa sprzedaży,

k. 113 protokół odbioru,

k. 114-115 warunki zakupu pojazdu,

k. 127-133, 218-227 opinia z badan mechanoskopijnych,

k. 153 informacje,

k. 323-324 faktury,

k. 337, 652, 800, 824 KRK,

k. 611 wzory pisma,

k. 716-717 protokół oględzin rzeczy,

k. 831 pismo.

D. S. został oskarżony o to, że :

1. W okresie od 17 września 2012 roku do 1 lipca 2015 roku w nieustalonym miejscu nabył od nieustalonej osoby za kwotę nie mniejszą niż 79420 złotych samochód osobowy marki B. o nr VIN (...) mając świadomość że został on uzyskany w wyniku popełnienia czynu zabronionego, działając w ten sposób na szkodę właściciela rzeczzonego auta A. K. tj. o czyn z art. 291§1 k.k.

2. W okresie od 20 listopada 2014 roku do 3 września 2015 roku w nieustalonym miejscu nabył od nieustalonej osoby za kwotę nie mniejszą niż 79420 złotych samochód osobowy marki T. (...) o nr (...) mając świadomość, że został on uzyskany w wyniku popełnienia czynu zabronionego działając w ten sposób na szkodę właściciela rzeczzonego auta Ł. J. tj. o czyn z art. 291§1 k.k.

3. W dniu 2 marca 2013 roku wyłudził poświadczenie nieprawdy poprzez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej z ramienia Starostwa Powiatowego w L. do dokumentu dotyczącego rejestracji uzyskanego za pomocą czynu zabronionego samochodu osobowego marki T. (...) o nr rej. (...). o czyn z art. 272 k.k.

4. W dniu 6 listopada 2014 roku wyłudził poświadczenie nieprawdy przez podstępne wprowadzenie w błąd osoby upoważnionej z ramienia Starostwa Powiatowego w L. do wydania dokumentu dotyczącego rejestracji uzyskanego za pomocą czynu zabronionego samochodu osobowego marki B. o nr (...). czyn z art. 272 k.k.

Oskarżony nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał świadomości co do faktu nielegalnego pochodzenia samochodów (...) i T. (...). Wskazał, że przed zakupem dokonał ich sprawdzenia i gdyby wiedział, że pochodzą z przestępstwa to nie kupił by ich bo oferty ich sprzedaży nie były atrakcyjne cenowo. Wskazał, że samochody kupił z ogłoszeń internetowych i kosztowały tyle co inne podobne samochody tej klasy. Oskarżony wyjaśnił, że samochód T. sprzedał do jednej z największych sieci komisów prowadzonych w Polsce. Wskazał, że przed zakupem pracownicy spółki dokonali jego dokładnego sprawdzenia przez okres 2 dni przed transakcją i ostatecznie

sprzedał w/w samochód. Oskarżony podniósł, że skoro ani diagnosta badający samochody ani wyspecjalizowana firma nie zauważyła żadnych nieprawidłowości to tym bardziej on jako nabywca prywatny nie miał możliwości ustalenia, że samochody pochodziły z kradzieży. Oskarżony wyjaśnił, że przed zakupem sprawdzał samochód T. (...) w systemie (...) legalność pochodzenia i numer nadwozia, na co przedłożył wydruk potwierdzenia płatności za dokonanie weryfikacji numerów samochodu. Przeprowadzone dowody nie obaliły wersji oskarżonego, dlatego Sąd uznał jego wyjaśnienia za wiarygodne i odpowiadające rzeczywistości przebiegowi zdarzenia. Wyjaśnienia oskarżonego są logiczne i spójne oraz korespondują z dowodami w postaci zeznań świadków D. K. (k.619-620, 790-791), B. L. (1) (k.623-624, 790-79), A. O. (k.827), A. J. (k.79-80). Należy zauważyć, że świadkowie D. K. i B. L. (1) są doświadczonymi diagnostami i jednoznacznie wskazali, że dla zwykłego kupującego nie było żadnych elementów, które mogłyby świadczyć o tym iż samochody pochodzą z kradzieży. Skoro zatem nie można w sposób pewny wskazać, że oskarżony nabywając w/w samochody miał świadomość lub podejrzewał że pochodzą one z kradzieży nie sposób również przypisać mu znamion popełnienia czynów z art. 272 k.k. tj. wyłudzenia poświadczenia nieprawdy poprzez podstępne wprowadzenie w błąd pracowników Starostwa Powiatowego w L. przy wydaniu dokumentu rejestracyjnego samochodów. Nie sposób traktować każdego kupującego samochód za granicą działającego w dobrej jako osobę która co najmniej wie iż nabywa samochód pochodzący z przestępstwa. Fakt bardzo starannego podrobienia wszystkich oznaczeń samochodów tj. numer VIN, tabliczek znamionowych świadczy o fachowym i dokładnym przygotowaniu samochodów do wprowadzenia ich na rynek. Trudno zatem przypuszczać, że również dokumenty wydane oskarżonemu przy sprzedaży nie były fachowo spreparowane w taki sposób aby uniemożliwić wykrycie tego, dlatego na mocy art. 5§2k.p.k. Sąd rozstrzygnął w/w wątpliwości na korzyść oskarżonego.

Świadek D. K. zeznał, że pracuje jako diagnosta na (...) w J.. Podał, że sprawdzał samochody oskarżonego marki T. (...) oraz (...). Na stacji diagnostycznej pojazdy podczas kontroli są sprawdzane w systemie (...) weryfikowane są ich numery VIN, tabliczki znamionowe oraz badane są one organoleptycznie. Wskazał, że samochód T. (...) posiadał numery VIN i posiadały one prawidłową ilość cyfr, rozmiar czcionki, były nabite równo tak jak robią to producenci. Na okazanym materiale fotograficznym nadwozia tj. numeru VIN i tabliczki znamionowej samochodu B. (...) również w ocenie świadka były one prawidłowe, miały cechy właściwe dla tego modelu samochodu. Świadek wskazał, że nie jest możliwe w warunkach stacji diagnostycznej ustalenie że w/w oznaczenia budzą wątpliwości. Świadek wskazał ponadto, że kielichy kolumny zawieszenia przedniego samochodu B. łączone są z elementami nadwozia poprzez spawanie. Miejsca tych zgrzewów zabezpieczone są materiałem antyoksydacyjnym- masą masytyną, co uniemożliwia bez ingerencji w strukturę lakieru stwierdzenie nieoryginalności ich wykonania. Wskazał, że diagnosta lub osoba prywatna nie byłby w stanie w normalnych warunkach stwierdzić, że pojazd B. oskarżonego może pochodzić z kradzieży lub że ma sfalszowany numer VIN. Świadek wskazał również że samochód T. (...) na podstawie dokumentacji zdjęciowej nadwozia okazanej mu podczas przesłuchania tj. numeru VIN i tabliczki znamionowej samochodu były prawidłowe, miały cechy właściwe dla tego modelu japońskiego samochodu. Świadek wskazał, że nie jest możliwe w warunkach stacji diagnostycznej ustalenie że w/w oznaczenia budzą wątpliwości. Wskazał, że kupując pojazd w Polsce nabywca winien podjechać pod najbliższy komisariat policji ale pojazd zostanie sprawdzony tylko na konkretny dzień, iż nie figuruje jako poszukiwany. Może być tak iż po upływie jakiegoś czasu zostanie wprowadzony w naszych systemach jako poszukiwany zagranicą od jakiegoś czasu.

Świadek B. L. (1) zeznał, że jest diagnostą na (...) w J.. Przyznał po okazaniu mu wystawianego zaświadczenia, że przeprowadził badanie diagnostyczne pojazdu marki B. (...) należącego do oskarżonego. Po okazaniu mu dokumentacji zdjęciowej tj. numeru VIN i tabliczki znamionowej samochodu B. (...) oraz elementów fabrycznych łączy elementów świadek wskazał że w jego ocenie były one prawidłowe, miały cechy właściwe dla danego modelu samochodu. B. L. (1) wskazał, że jako diagnosta ma wiele lat doświadczenia, wcześniej pracował również w policji i sam kupiłby taki samochód B. jaki posiadał oskarżony nie podejrzewając niczego nieprawidłowego. Podał, że w samochodzie zgadzają się numery na kielichu, podszybiu i tabliczce znamionowej. Świadek wskazał, że tabliczka jest typowa tj taka jak fabryczna i nie nosi śladów ingerencji. Numer VIN zawiera w sobie rok produkcji pojazdu. Wskazał, że nawet policja bez badań nie byłaby w stanie stwierdzić, że pojazd pochodzi z kradzieży. B. L. (2) zeznał, że fizycznie nikt nie byłby w stanie stwierdzić, że kielich auta jest przespawany a biegły, który wydał opinię w sprawie aby to stwierdzić zerwał lakier czyli masę masytyną z tego elementu i dopiero to ustalił.

Świadkowie A. J. i A. O. spólnie zeznali, że pracowali jako specjaliści ds. zakupu w spółce (...) Sp. z o.o. w P.. Wskazali, że zajmowali się sprawdzeniem pod względem technicznym kupowanych aut w tym kupionej od oskarżonego T. (...) nr (...) Spółka w której pracowali była wyspecjalizowaną firmą zajmującą się kupnem aut używanych i ich dalszą odsprzedażą, działała na terenie Polski i Czech. A. O. podał, że on zajmował się sprawdzeniem i oceną stanu technicznego auta, a dział księgowy spółki sprawdzał legalność pochodzenia tj. numery VIN samochodu, przebieg auta w ogólnodostępnych bazach.

Sąd dał wiarę zeznaniom powyższych świadków jako spójnym, logicznym i konsekwentnym oraz znajdującym potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym sprawy. Świadkowie są osobami obcymi i w ocenie Sądu nie mieli powodów aby zeznawać nieprawdę.

W przedmiotowej sprawie jedynym dowodem obciążającym oskarżonego była opinia z przeprowadzonych badań mechanoskopijnych Komendy Stołecznej Policji w W.. W treści przedmiotowej opinii stwierdzono, że numer nadwozia VIN o treści (...) samochodu osobowego marki B. (...) REJ. (...) został sfalszowany przez podrobienie. W tym przypadku biegły podał że nie ma możliwości ujawnienia numeru pierwotnego nadwozia. Numer karoserii przedmiotowego pojazdu został podrobiony poprzez zeszlifowanie numeru pierwotnego i naniesienie numeru obecnego. Tablica znamionowa zawierająca m.in. powtórzony numer nadwozia VIN pojazdu została podrobiona. Podrobienie to polegało na usunięciu tablicy pierwotnej i wtórnym przymocowaniu tablicy zawierającej obecny numer VIN. Numeru silnika pojazdu nie odczytano z uwagi na brak dostępu do pola numerowego. Z pamięci układów elektronicznych auta odczytano numer VIN badanego pojazdu o treści (...) na podzespołach pojazdu ujawniono naklejki naniesione przez producenta z ostatnimi znakami numeru VIN (...). Obudowa klucza z logo B. nosi ślady ingerencji demontażu i wtórnego montażu. Brzecznot przedmiotowego klucza wykazuje cechy klucza dorobionego.

Z opinii sporządzonej na podstawie badań mechanoskopijnych samochodu T. (...) wynika, że numer nadwozia VIN samochodu marki T. (...) o nr rej. (...) został sfalszowany poprzez podrobienie. Przed podrobieniem pierwotny numer nadwozia miał treść (...). Tablica znamionowa w postaci naklejki jest podrobiona. Numer silnika pojazdu nosi cechy fabrycznego wykonania oraz nie nosi śladów przerabiania. Dwa klucze załączone do samochodu noszą cechy wykonania fabrycznego.

Z przedmiotowych opinii którym Sąd dał wiarę jak również z zeznań przesłuchanych w sprawie diagnostów wynika, że fakt podrobienia numerów nadwozia w samochodzie B. (...) i T. został wykonany bardzo fachowo i ze znajomością cech konstrukcyjnych i zabezpieczeń fabrycznych samochodów. Jak wskazali świadkowie B. L. (1) i R. K. dla zwykłego kupującego takie przerobienie numerów nadwozia jest niemożliwe do wykrycia. Należy wskazać, że B. L. (1) podał że posiada wieloletnie doświadczenie jako diagnosta pracował również w policji i sam nabyłby samochód marki B., który kupił oskarżony. Treść opinii nie była kwestionowana przez strony.

Zauważyć należy, że żaden z pozostałych dowodów w tym przede wszystkim zeznań świadków nie potwierdza faktu, że oskarżony kupując samochody zagranicą mógł mieć świadomość iż pochodzą one z przestępstwa. Należy zauważyć, że dokumenty otrzymane przy zakupie aut były należyte, zawierały dane techniczne, odpowiadały stanowi technicznemu i zgadzały się z numerami aut. Nie można zatem w ocenie Sądu przypisać oskarżonemu znamion zarzuconych mu czynów skoro wskazywał on iż w sposób dostępny sprawdzał samochody i z dostępnych mu źródeł nie wynikało iż pochodzą z czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion przestępstwa z art. 291§1k.k. konieczne jest działanie z zamiarem umyślnym tymczasem oskarżony, w ciągu kilku lat nabywał kilka samochodów zagranicą w tym B. (...) oraz T. (...). Wskazał, że w miarę swoich możliwości dokonał ich sprawdzenia przedłożył Sądowi zaświadczenie, iż sprawdzał numery VIN kupowanego pojazdu T. za co zapłacił na portalu (...). Z umowy kupna sprzedaży wynika, że samochód B. został przez niego nabyty od B. M. w dniu 26.08.2014 roku w D. za kwotę 19.000 euro, zaś T. od S. L. za kwotę 19.000 euro. Od wyżej wskazanych kowt zapłacił na terenie Polski podatek akcyzowy. Są to realne ceny wartości samochodów o czym świadczy iż samochód T. następnie sprzedał za kwotę 80.000złotyh spółce (...) sp. z o.o. w P.. Przesłuchany w drodze pomocy prawnej B. M. wskazał, że mieszka w D. i rzeczywiście sprzedał samochód B. (...) ale osobie o personaliach L. Z. we wrześniu 2014 roku. Oskarżony podał, że sprzedaż odbywała się przez internet i w taki sposób wysłał umowę kupna sprzedaży. Po przetłumaczeniu przez biegłego tłumacza dokumenty otrzymane

przy kupnie aut były prawidłowe i samochody zostały zarejestrowane na terenie Polski w Starostwie Powiatowym w L.. W razie podejrzenia ich podrobienia bądź przerobienia zapewne zostałyby zakwestionowane przez pracowników Wydziału Komunikacji albowiem podlegały weryfikacji przy rejestracji w/w samochodów.

Sąd obdarzył wiarą dowody z dokumentów gdyż zostały sporządzone przez powołane do tego organy, a żadna ze stron nie zaprzeczyła ich prawdziwości i autentyczności.

Sąd zważył, co następuje:

D. S. został oskarżony o 2 przestępstwa z art. 291§1kk. oraz 2 z art. 272k.k.

Mając na uwadze wszystkie omówione wyżej okoliczności po ich wnikliwym rozważeniu Sąd uznał iż brak jest jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego zarzuty zawarte w akcie oskarżenia. W świetle zeznań przesłuchanych w sprawie świadków i wyjaśnień oskarżonego, którym Sąd dał wiarę nie sposób przyjąć aby D. S. dopuścił się przypisywanych mu przestępstw. Mając na uwadze fakt iż oskarżyciel nie dowiódł zasadności stawianych zarzutów wobec treści dyspozycji art. 5§2 kp.k. Sąd uniewinnił D. S. od popełnienia zarzucanych mu czynów. Kosztami postępowania na podstawie art. 632 pkt 2 kpk Sąd obciążył Skarb Państwa.